

เพื่อให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและส่งเสริมให้กำลังพล ทอ. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ

พระสิวลี

พระสิวลีเถระ^๑ หรือพระสิวลี เป็นพระภิกษุสาวกเอกทัศคคะของพระพุทธเจ้า นับเนื่องในพระอสีติมหาสาวก ๘๐ องค์สำคัญ ในพระพุทธศาสนา ท่านพระสิวลีเป็นพระโอรสของพระนางสุปปวาสา ผู้เป็นพระราชธิดาของพระเจ้ากรุงโกลิเยะ จำเดิมแต่พระราชโอรสมาถือปฏิสนธิในครรภ์พระมารดา ทำพระมารดาให้สมบูรณ์ด้วยลาภสักการะเป็นอันมาก แต่อยู่ในครรภ์พระมารดาถึง ๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน จึงประสูติ เวลาประสูติก็ประสูติง่ายที่สุด เปรียบประดุงน้ำไหลออกจากหม้อ ด้วยอำนาจแห่งพุทธานุภาพคือ เมื่อพระนางมีครรภ์แก่ครบกำหนดประสูติแล้ว ได้เสวยทุกขเวทนาลำบากมาก พระนางจึงให้พระสวามีบังคมทูลพระบรมศาสดา

พระพุทธองค์จึงทรงตรัสพระราชทานให้พรว่า “พระนางสุปปวาสา ผู้เป็นพระราชธิดาของพระเจ้ากรุงโกลิเยะ จงเป็นหญิงมีความสุขปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ประสูติพระราชบุตรผู้หาโรคมิได้เกิด” พระนางสุปปวาสา ก็ได้ประสูติพระราชบุตรพร้อมกับขณะที่พระศาสดาตรัสพระราชทานพร เมื่อประสูติแล้วพระญาติได้ขนานพระนามว่า “สิวลีกุมาร” พระนางสุปปวาสา นึกถึงเหตุการณ์ที่เป็นมาแล้ว มีความปรารถนาจะถวายมหาทาน ๗ วัน จึงให้พระสวามี ไปอาราธนานิมนต์พระภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข เพื่อรับภัตตาหารในบ้าน ๗ วัน พระราชสามี ก็ไปตามความประสงค์ของนาง แล้วได้ถวายมหาทานตลอด ๗ วัน (สิวลีกุมารนั้น นับตั้งแต่วันที่ประสูติ ได้ถือธมกรกรรอน้ำถวายพระตลอด ๗ วัน)

เมื่อสิวลีกุมารเจริญวัยขึ้นแล้ว ได้ออกผนวชในสำนักของท่านพระสารีบุตร ได้บรรลุผลสมตามความปรารถนา คือ ได้บรรลุพระอรหัตผล เป็นพระอเสขะบุคคลในพระพุทธศาสนา นัยว่าท่านได้บรรลุมรรคผลตั้งแต่วัยเวลาปลงผม คือ เมื่อเวลามีตโกนจรดลงศีรษะครั้งที่หนึ่งได้บรรลุสุโตปาตติผล ครั้งที่สองได้บรรลุสกทาคามี ครั้งที่สามได้บรรลุอนาคามีผล ปลงผมเสร็จก็ได้บรรลุพระอรหัตผล ตั้งแต่นั้นมาท่านเป็นผู้สมบูรณ์ด้วยปัจจัยสี่ ทั้งภิกษุทั้งหลายก็พลอยไม่ขัดข้องด้วยปัจจัยลาภเพราะอาศัยท่าน

เพราะเหตุนี้ พระบรมศาสดาจึงทรงยกย่องว่า เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลาย ฝ่ายข้างผู้มีลาภมาก ท่านพระสิวลีนั่น ดำรงเบญจขันธ์อยู่โดยสมควรแก่กาลแล้ว ก็ดับขันธปรินิพพาน

จัดทำโดย : กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
คณอก.จัดกิจกรรมส่งเสริมให้กำลังพลของ ทอ.มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ

^๑ อรรถกถา ขุททกนิกาย เถรคาถา เอกกนิบาต วรรคที่ ๖ ๑๐. สิวลีเถรคาถา